

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου (8 Θ')

Ἡ Αὐγὴ τῆς Σωτηρίας καὶ ἡ Ἀνοιξὴ τῆς Χάριτος*

Μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ Σεπτεμβρίου, ποὺ σηματοδοτεῖ τὴν Ἐναρξιν τοῦ Νέου Λειτουργικοῦ Ἔτους, τιμοῦμε τὴν Γέννηση τῆς Θεοτόκου.

Ἡ Ἑορτὴ αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τὶς μεγάλες τοῦ ἔτους, καὶ εἶναι ἀσφαλῶς ἔργο τῆς θείας Προνοίας τὸ γεγονός, ὅτι τοποθετήθηκε λίγο μετὰ τὴν εἴσοδό μας στὸν νέο λειτουργικὸ κύκλο, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ξαναθυμίσει ὁλόκληρο τὸ Μυστήριον τῆς Σωτηρίας, γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ μετᾶσχουμε σ' αὐτό.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς... ὑπογραμμίζει τόσο

ἐντονα τὴν διάσταση τῆς χαρᾶς ποὺ πρέπει νὰ χαρακτηρίζει τὸν ἑορτασμὸ τῆς Παναγίας.

Μέχρι τὴν Γέννηση τῆς Παναγίας, ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἦταν ἐγκλειστος στὴν ἁμαρτία. Ἀσήκωτη θλίψη βάραινε πάνω του. Μὲ τὴν ἁμαρτία τῶν προπατόρων καὶ μὲ ὅλες τὶς ἁμαρτίες τῆς ἀνθρωπότητας ποὺ ἀκο-

λούθησαν, οί περισσότεροι ἄνθρωποι ἦταν χωρισμένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἀποκομμένοι ἀπὸ τὴν μοναδική πηγὴ Ζωῆς ποὺ εἶναι ὁ Κύριος. **Ἦ**ταν ἀδύνατο γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ ἀποκαταστήσει τις σχέσεις του μὲ τὸν Θεὸ μόνο μὲ τις δικές του δυνάμεις. **Ἐ**πρεπε νὰ παρέμβει γιὰ ἄλλη μία φορὰ ὁ Θεὸς στὴν Ἱστορία, γιὰ νὰ ξαναδημιουργήσει αὐτὸν τὸν σύνδεσμο.

Καὶ τὸ ἔκανε μὲ τὴν Σάρκωση, μὲ τὸν Θάνατο καὶ τὴν εἰς Ἀδου Κάθοδο τοῦ δευτέρου Προσώπου τῆς Ἀγίας Τριάδος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ὁ θάνατός Του αὐτὸς ἐπρόκειτο νὰ προκαλέσει τὸν ἐν δυνάμει θάνατο ὅλης ἐκείνης τῆς ἀρχαίας τάξεως τῶν πραγμάτων, ἡ ὁποία ἦταν σφραγισμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τις τραγικές της συνέπειες. **Ἐ**πρόκειτο νὰ ἐκβάλει στὴν Ἀνάσταση, στὴν ἀποκατάσταση τῆς θείας Ζωῆς γιὰ τὴν μέχρι τότε ἀποκομμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ ἀνθρωπότητα. **Ἀ**κόμη καὶ οἱ Δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δὲν μπορούσαν, μετὰ τὸν θάνατό τους, νὰ ἀπολαύσουν τὴν θέα τοῦ Θεοῦ. **Δ**ὲν ὑπέκειντο ἀσφαλῶς σὲ ἰδιαιτέρες τιμωρίες, ἀλλὰ δὲν ἀπολάμβαναν ἐκείνη τὴν θέα τοῦ Θεοῦ, τὸ «μετὰ Χριστοῦ εἶναι», κάτι ποὺ κατέστη δυνατόν σὲ ὅλους τοὺς Ἀγίους, σὲ ὅλους ὅσοι ζοῦν ἐν κοινωνίᾳ μὲ τὸν Χριστό, στὴν νέα κατάσταση, ἡ ὁποία ἐγκαινιάστηκε ἐν Χριστῷ καὶ διὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ὁποίας προοίμιο ὑπῆρξε ἡ Θεοτόκος. **Δ**ιότι, ἡ σωτηρία ἦρθε στὸν κόσμον χάρις στὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ Ἐκείνη συναίνεσε, κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, στὴν Σάρκωση τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτὸ ἡ Ἑορτὴ αὐτὴ ὑμνεῖται στὴν Ἀκολουθία ὡς πραγματικὴ Αὐγὴ τῆς Σωτηρίας καὶ Ἀνοιξὴ τῆς Χάριτος· γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ γεμίζει μὲ χαρὰ τις καρδιές μας. **Π**ράγματι, ἡ Γέννηση τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ ἐκπλήρωσε κεφαλαιώδη ρόλο στὴν ἱστορία τῆς σωτηρίας μας.

Ἐχει ὅμως σημαντικὸ ρόλο καὶ στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ. **Δ**ιότι, διὰ τῆς Θεοτόκου μπορούμε νὰ εἰσέλθουμε ἀληθινὰ καὶ μὲ πληρότητα στὸ Μυστήριο τῆς Σωτηρίας. **Δ**ιὰ τῆς δικῆς Τῆς ἀδι-ἀλειπτῆς μεσιτείας καὶ μητρικῆς συμπαραστάσεως, τὴν ὁποία ἀσκεῖ μεσιτεύοντας συνεχῶς γιὰ μᾶς στὸν Υἱό Τῆς, μπορούμε νὰ εἰσέλθουμε καὶ νὰ προοδεύσουμε στὴν πνευματικὴ ζωὴ.

Καμμία πρόοδος δὲν εἶναι ἐφικτὴ, ἂν δὲν καταφύγουμε στὴν μεσιτεία τῆς Παναγίας, ἂν δὲν Τὴν θεωρήσουμε ἀληθῶς ὡς κατὰ χάριν Μητέρα μας. **Ἐ**κείνη, διὰ τῆς μεσιτείας Τῆς, μπορεί, γιὰ ἄλλη μία φορὰ, νὰ ἐπιτύχει ἀπὸ τὸν Θεὸ αὐτὴ τὴν Χάρι ποὺ μᾶς διαμορφώνει καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Υἱοῦ Τῆς, ποὺ μᾶς κάνει

διὰ τοῦ Βαπτίσματος ὄντως υἱοὺς τοῦ Θεοῦ. **Υἱοὺς**, στοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ μπορεῖ νὰ ἀναγνωρίσει τὴν ζῶσα εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ Του, χαραγμένη μὲ φωτεινὰ ἴχνη στὶς καρδιές μας ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ Πνεῦμα ποὺ ὁ Ἀναστάς μᾶς ἀποστέλλει σὲ κάθε στιγμή τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, ὅταν εἴμαστε δεκτικοὶ τῶν δωρεῶν Του.

Καὶ γι' αὐτὸ ἡ σημερινὴ Ἑορτὴ εἶναι πηγὴ βαθύτατης χαρᾶς...

(*) π. Πλακίδας Deseille, Ἡ θέα τοῦ Ἀκτίστου, σελ. 167-170, ἐκδόσεις «Ἑαρ», Ἰούλιος 2020. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.